

przy studiach lekarskich tylko państwowy dyplom doktora lub chirurga dentysty;
 przy studiach politechnicznych: dyplom inżyniera;
 przy studiach specjalnych: odpowiednie dyplomy.

H. Szwajcaria.

Uniwersytety: w Bazylei, Bernie, Fryburgu, Genewie, Lozannie, Neufchatel, Zurychu;
 Politechnika w Zurychu.

Dowodem ukończenia studiów są:

przy studiach uniwersyteckich: dyplom licencjata lub doktora, związkowy dyplom lekarski (dla lekarzy medycyny, dentystów lub weterynarzy) albo farmaceutyczny;

przy studiach politechnicznych: dyplom inżyniera lub chemika.

I. Włochy.

Uniwersytety: w Bolonji, Katanji, Genui, Messynie, Neapolu, Padwie, Palermo, Pawji, Pizie, Rzymie, Turynie,

Uniwersytet Gregorjański w Rzymie, Papieski Instytut Biblijny w Rzymie,
 Politechniki i akademje weterynarii w Medjolanie, Turynie i Neapolu.

Dowodem ukończenia studiów są:

dyplom doktora (laurea) lub dyplom zawodowy inżyniera, aptekarza i t. p.

J. Wielka Brytania z Irlandją.

Uniwersytety: w Birmingham, Bristolu, Cambridge, Leeds, Londynie, Oxfordzie, Edynburgu, Glasgowie i Dublinie.

Dowodem ukończenia studiów są:

dyplomy jednego z następujących stopni (z bliższym określeniem umiejętności) bakalaureat (Bachelor), magisterjum (Master) i doktorat (Doctor).

K. Stany Zjednoczone Północnej Ameryki.

Uniwersytety: University of California (Berkeley), Leland Stanford Junior University, University of Colorado (Boulder), Yale University (New Haven), University of Chicago, North-western University (Chicago), University of Michigan (Ann Arbor), John Hopkins University (Baltimore), Harvard University (Cambridge), State University of Iowa (Iowa City), Columbia University (New-York), University of Pennsylvania (Philadelphia), University of Pittsburgh, Princeton University, Boston University, Cornell University (Ithaca N. Y.), New-York University, University of Illinois (Urbana).

Dowodem ukończenia studiów są:

dyplomy: magistra (master) doktora (doctor), na wydziałach prawniczych także świadectwa za stopni bakalaureatu (Bachelor of Laws) oraz dla nauk technicznych dyplom inżyniera.

Powyższy wykaz zawiera z pomiędzy zagranicznych szkół wyższych i udzielanych przez nie dyplomów jedynie ważniejsze. Władza przyznająca dodatek za studia wyższe, winna w razie przedłożenia jej dowodów ukończenia zagranicznych studiów wyższych, niewymienionych w wykazie, odnieść się do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego celem rozstrzygnięcia w myśl p. 2 c art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 77, poz. 521).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą począwszy od dnia 1 lipca 1920 r. Równocześnie uchyla się rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1920 r. w przedmiocie zmian w spisie wyższych zakładów naukowych, których ukończenie daje prawo do dodatku za studia wyższe do zasadniczej płacy funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 118, poz. 781).

Prezydent Ministrów

a zarazem

Minister Wyznań Religijnych
 i Oświecenia Publicznego:

Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:

Michalski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Wybicki

184.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 27 lutego 1922 r.

uzupełniające rozporządzenie z dnia 20 czerwca 1921 r. w przedmiocie uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 67, poz. 433).

Na zasadzie art. 60 i 62 ustawy tymczasowej z dnia 29 października 1920 r. o uposażeniu osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 106, poz. 699) zarządza się co następuje:

§ 1. Niżej wyszczególnione artykuły ustawy tymczasowej z dnia 29 października 1920 r. o uposażeniu osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 106, poz. 699) otrzymują następujące brzmienie:

Art. 2: „Uposażenie zasadnicze przywiązane jest do stopnia, względnie rangi, osób wojskowych i o ile niniejsza ustawa wyraźnie inaczej nie stanowi, należy się im ono w całości przez cały czas ich rzeczywistej czynnej służby wojskowej.

Do uposażenia zasadniczego należy:

- a) u oficerów, chorążych i zawodowych szeregowych płaca podstawowa, umundurowanie i wyekwipowanie, kwatery, należności rodzinne i prawo do zakupu racji żywnościowej z zapasów wojskowych dla swojej osoby;
- b) u szeregowych, pełniących obowiązkową służbę wojskową, żołd, wyżywienie, umundurowanie i wyekwipowanie tudzież kwatery;
- c) u zawodowych wojskowych nadto dodatek za wysługę lat”.

Art. 11: „Podczas rzeczywistej czynnej służby wojskowej należy się szeregowym, pełniącym obowiązkową służbę wojskową, wyżywienie na koszt Skarbu. Natomiast oficerom, chorążym i zawodowym szeregowym przysługuje tylko prawo do zakupu racji żywnościowej z zapasów wojskowych dla swojej osoby za opłatą kwoty w wysokości strawnego lub jego części, zależnie od ilości artykułów spożywczych, wybranych przez nich w granicach racji żywnościowych”.

Art. 59: „Dodatek drożyzniany do wszystkich należności, opartych na niniejszej ustawie, z wyjątkiem dodatku drożyznianego do płacy podstawowej (art. 57), oblicza się wedle stopy procentowej, jednakiej dla wszystkich stopni wojskowych i dla wszystkich klas miejscowości.

Jednak dodatek drożyzniany do kwot, płaconych przez oficerów, chorążych i zawodowych szeregowych za pobieranie przez nich dla siebie (art. 11), jakoteż dla swej rodziny (art. 19 d.), racje żywnościowe, oblicza się wedle stopy procentowej jednakiej wprawdzie dla wszystkich stopni wojskowych, odmiennie jednak dla poszczególnych klas miejscowości”.

§ 2. Paragraf 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1920 r. w przedmiocie obliczania dodatków drożyznianych do uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 110, poz. 730) otrzymuje następujące brzmienie:

„Stopa procentowa, według której oblicza się dodatek drożyzniany do należności, opartych na tej ustawie, odpowiada wysokości mnożnika dla najdroższej klasy miejscowości.

Natomiast stopa procentowa, według której oblicza się dodatek drożyzniany do kwot płaconych przez oficerów, chorążych i zawodowych szeregowych za pobierane przez nich dla siebie (art. 11), jakoteż dla swej rodziny (art. 19 d.), racje żywnościowe, odpowiada wysokości mnożnika dla tej klasy miejscowości, według której wojskowemu oblicza się uposażenie”.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 4. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1921 r.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Spraw Wojskowych:
Sosnkowski

Minister Skarbu:
Michalski

185.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 13 marca 1922 r.

o włączeniu gminy Piotrkowice do powiatu Konińskiego.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. w przedmiocie dokonywania zmian granic powiatów na obszarach b. dzielnicy rosyjskiej i austriacko-węgierskiej, jak również dokonywania na obszarze b. dzielnicy austriacko-węgierskiej zmian obszaru działania samorządowych reprezentacji powiatowych (Dz. U. R. P. № 64 poz. 400) zarządza się co następuje:

§ 1. Gminę Piotrkowice wyłącza się z powiatu kolskiego i włącza się do konińskiego z wyjątkiem wsi Dąbrowa, która pozostaje w powiecie kolskim i w obrębie tego powiatu zostaje przyłączona do gminy Sompolno.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamiński

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

Minister Skarbu:
Michalski

186.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 31 grudnia 1921 r.

w przedmiocie wynagrodzenia za sekwestr cystern wagonowych.

Na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. w przedmiocie sekwestru zbiorników i cystern naftowych (Dz. U. R. P. № 68 poz. 414) zarządza się co następuje:

§ 1. Wynagrodzenie właścicieli cystern wagonowych z tytułu wykonania sekwestru oraz pokrycia kosztów naprawy tychże ustanawia się w następującej wysokości:

- a) po 1 mkp. 40 fen. za 100 kg. towaru przepuszczonego (przewiezonego) w czasie od dn. 8 lutego 1919 r. do dn. 22 marca 1920 r.,
- b) po 5 mkp. za 100 kg. towaru przepuszczonego (przewiezonego) w czasie od dnia 23 marca 1920 r. do dnia 8 października 1920 r.,
- c) po 10 mkp. za 100 kg. towaru przepuszczonego (przewiezonego) w czasie od dnia 9 października 1920 r. do dnia 11 stycznia 1921 r.,
- d) po 25 mkp. za 100 kg. towaru przepuszczonego (przewiezonego) w czasie od dnia 12 stycznia 1921 r. do dnia 6 maja 1921 r.,
- e) po 75 mkp. za 100 kg. towaru przepuszczonego (przewiezonego) w czasie od dnia 7 maja 1921 r.

Powyższe stawki wynagrodzenia rozumieją się za 100 kg. wagi netto loco stacja załadowania.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger